

Szokványokat a konyhákról!

Mindannyian féltve őrizzük titkainkat, trükkjeinket, apró praktikáinkat, és mindenki ellenség, aki a piacon a mi saját, különbejáratú vevőink körül molyol.

Csak hogy a nagy féltés közepette tarol az igazi ellen: a pókhálós garázs düledező rejtekén krehácsoló svarcarbeiter bányász és a csillogó gigamega hodállyal villantó tiritarka multi. Mindegyik a gagyit ontja a gyanútlan vevőnek elképesztően olcsón, és a vevő bedől, miközben az igazi szakemberre dűt forró-tideget. Azt állítom, hogy addig, amíg jól körülhatárolt kritériumrendszer alapján pontosan meg nem mondhatom, hogy melyik bútor milyen minőségi kategóriába tartozik, addig nem sok esélye lesz a szakmának a pénzét és becsületét egyként apasztó tisztességtelen konkurenciával fölvenni a harcot. Úgy gondolom, igen fontos volna szokványokban rögzíteni, hogy ma Magyarországon milyen méreti, anyagválasztási, szerkezeti stb. követelmények meg- vagy nemléte esetén mondhatom ki, hogy egy konyhabútor alsó kategóriájú (ne nevezzük nyomtatásban gagyinak), felső közép- vagy éppen felső kategóriájú.

A szabványok erre nem alkalmasak, hiszen mindössze néhány – valóban fontos – jellemzőre nézve rögzítenek egyfajta közmegegyezést. Gyorsabb mozgásban lévő információkról mobilabb és „alsóbb szinten rögzített” megegyezés szükséges. Nézetem szerint erre alkalmasak a szokványok.

Szeretnék néhány szemponttal hozzájárulni egy reményeim szerint intenzív vitához. Annak ugyanis, hogy a szokványok működjenek, elengedhetetlen feltétele, hogy minden közzétett elképzelést könyörtelenül szétcincáljanak a szakmabeliek, hozzátéve olyan szempontokat is, amiknek elsőre talán közük sincs az eredeti témához. Egy széles körű vita eredményeit a Szövetség ezután rögzíti, írásba foglalja és vitás esetekben iránymutatónak elő lehet venni.

Emellett kiemelkedően fontosnak tartom, hogy egy fix szokványrendszer birtokában a sajtót is informálni lehet, hogy nyomtatásban is megjelenhet X vagy Z cég portékájáról – no nem az, hogy silány, de legalább –, hogy alsó kategóriájú. Ha ma, szokványok vagy bárminő elfogadott, írott kritériumrendszer híján ezt le merném írni, akkor a derék részeges vájártanonc ugyan nem, de a tiritarka multi bizony kékre perelne és még ki is röhögne, még ha minden szakmabeli által ismert tényeket vetnék is csak papírra. Ennek viszont, ha nem is nyilvánvaló elsőre, mégis mindannyian kárát látjuk, akik a szakmai igényességnek legalább az igényével dolgozunk.

Az, hogy egy szokvány(rendszer)t megalkotunk és elfogadunk, az első lépés. A második az, hogy a benne foglalt szempontokat, értékkritériumokat széles körben ismertté kell tenni. Erre valószínűleg a színes lakberendezési lapok a legalkalmasabbak, mert bármilyen elképesztően alacsony is a szakmai színvonaluk, mégis bibliaként forgatják őket a vevők, tehát rajtuk keresztül lehet hatékonyan célbajuttatni az információt.

Magam a konyhabútorokban szereztem némi jártasságot, erről a területről vetek alább papírra egy lehetséges szempontsort, vitaindítónak, a teljesség igénye nélkül. A (konyha)bútorokat alsó, közép- és felső kategóriára osztom, a legnépesebb középkategóriát alsó, felső középkategóriára és a tisztas derékhadra.

Alsó kategóriás az a konyhabútor, amit a következők közül legalább kettő jellemez:

- elemenkénti vagy egybeépített kávaláb (kivéve a stabilitási okokból történő megerősítések igényét)
- a járófelülettel érintkező élek lezáratlansága
- ún. olcsó pántok, kínai vagy török, névtelen vasalatok
- forgácslap, MDF, vagy különösen műanyag foldingfiók
- bármilyen fiókszerkezetenél farostlemez fiókfenék (kivéve az „ölbefiókokat”)
- L-vasas, akasztólemez korpuszfüggesztés

- konfirmátor- vagy gyorszerelő csavaros korpuszösszeépítés
- elemenként megszakított munkalap
- az alsó szekrények 520 mm-nél kisebb mélysége
- rászegező vagy ajazott hátfal
- laminált frontok, kivált fóliás élzárással
- CPL, sőt laminált forgácslap a munkalap helyén (még mindig előfordul!...)
- munkalapok sorolóvasas, kivált műanyag sorolóléces saroktoldása
- nem a 32-es rászterba illő fogantyúk
- fiókok alatti fenéklap hiánya
- bármilyen szabvány alatti megoldás (natúr farostlemez hátfal stb.)
- alul-fölül előfűrt fogantyúfuratok és a fölősek műanyag dugós zárása
- bútor-csúszógombos talajkapcsolat
- köldökcsapos, ragasztott kapcsolat a fiókelső és a fiókkáva között
- teljes (laminált vagy folding) kávéhoz belülről csavarozott fiókelső.

Középkategóriás minden konyhabútor, ami nem tartozik a másik két kategóriába.

Felső kategóriás az az a konyhabútorok, amik egyedi, vagy egyedülállóan kifinomult megoldásokat vonultatnak föl, anyagválasztásuk egyéni és exkluzív, a szokványoktól és a szabványoktól egy határozottan magasabb szintű igényesség felé térnek el, nemegyszer egy-egy hatásos ötlet reprezentatív megvalósulásai és legtöbbször kifejezetten egy szűk, tehetős réteg a célcsoportjuk. Lehetnek kísérleti bútorok, abban az értelemben, hogy az itt megjelenő megoldások vál(hat)nak 5–25 év múlva a középkategória bevett standardjaivá.

Simor Árpád